

skal vi på tirsdag have en udtømmende debat om billedkunst osv.

Dansk Folkeparti vil sige, at vi naturligvis har stor respekt for det arbejde, som kunstnerne inden for de forskellige genrer udfører. Der er vist ingen her i Danmark, der ikke omgiver sig med kunst under den ene eller den anden form. Kunstnerne har derfor krav på respekt, og de er jo skyld i, at vi danskere hver dag kan glæde os over en eller anden form for kunstgenstand, som vi selv har valgt at betale for, hvad enten det så er et sofastykke med hjorte i en skov, eller det er den såkaldte moderne kunst, hvor to kunstakademiprofessorers kropsvæsker af forskellig art bliver udstillet. Men som sagt: Det er for egne midler, det er indkøbt, og derfor er glæden måske så meget des større.

Så kan man spørge sig selv: Hvad er kvalitet? Og der kan man måske henvise til, at hvis den moderne kunst, som er fremme i øjeblikket, og som har været fremme i de foregående år, bliver udbudt på en ganske almindelig auktion, så viser det sig jo, at priserne er stærkt for nedadgående. Mon det ikke er her, vi skal have en test på, hvad der er kvalitet, og hvad der ikke er kvalitet? Jeg ved godt, at jeg nu får ørerne i maskinen, for det er altså ikke noget, som vi diskuterer i dag, for vi diskuterer jo statsmidlerne.

Ifølge forespørgslen her ønsker man, at et bredt felt af skabende kunstnere skal understøttes, og at der skal indkøbes udsmykningsopgaver, der understøtter et mangfoldigt kunstnerisk udtryk. Så vil jeg gerne spørge: Hvad er et mangfoldigt kunstnerisk udtryk? Det er svært at få noget svar på.

Med hensyn til vedtagelsen så har Dansk Folkeparti sympati for den anden pind, hvor der står, at man anmoder Statens Museumsnævn om at udarbejde en redegørelse for de statsstøttede museers kunstindkøb med henblik på at sikre kvalitet og fornyelse. Her er det meget væsentligt, at vi får ministeren til at svare på, hvad der skal ligge i denne redegørelse. Hvor skarpt skal man formulere sig? For her er måske løsningen på den foregående debat, nemlig en redegørelse. Lad os få den redegørelse, som Dansk Folkeparti efterlyste.

Det andet finder vi er lidt vagt, og det kan bruges til hvad som helst, så det kan vi ikke gå ind for. Men den redegørelse er meget, meget væsentlig, så hvis der virkelig er kød og blod på den, så er det det, Dansk Folkeparti kan gå ind for. Og hvis det bliver resultatet af de debatter, vi har haft her i dag, så kan man måske

være noget tilfreds med debatten, også med hensyn til Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, selv om den blev nedstemt.

Vi kan ikke stemme for hele forslaget til vedtagelse, men vi vil gerne have at vide af ministeren: Hvad ligger der i den redegørelse, som man nu er klar til at udarbejde?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Som det jo klart fremgår, er der mange myter i denne debat. En af myterne drejer sig om, at tidligere blev kunsten finansieret af folk for egne midler. Nu er det statsmidler. Det nuværende system, det nuværende demokrati har mere eller mindre afskaffet den gamle form for mæcener. Det var kongerne, det var kejserne, det var kirken. Var det deres egne midler? Var det kongens egne midler? Hvor var de i givet fald kommet fra? Var det kirkens egne midler? Var det præsterne, der havde skabt dem sådan ved deres egen indsats? Var det fyrsternes egne midler?

Nu har vi altså fundet en anden måde at støtte kunsten på. Nu er det altså kongen igennem 35 år eller fyrsten i Brandenburg, som igennem lange perioder afgjorde, hvilke komponister der skulle have, og hvem der ikke skulle have. Nu er det demokratiet, der oven i købet har været så fornuftig at sige: Godt, vi har jer i tre år – og så ud af vagten – til at forvalte de midler, som vi i fællesskab har besluttet at sætte af til dette her.

Det er en ikke så lidt bedre måde at støtte kunsten på, end vi tidligere har oplevet.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg må beundre den tilfredshed, som Socialdemokratiet har med det nuværende system. Der sættes stadig væk, efter jeg ved ikke hvor mange timers debat, intet som helst spørgsmålstejn ved det.

Derfor klynger Dansk Folkeparti sig til den lille åbning, der ligger i den redegørelse, vi skal have fra ministeren. Men det kan vi ikke en gang klynge os til, kan jeg forstå på den hovedrysten fra den socialdemokratiske ordfører.

Arne Melchior (CD):

Hvis nogen skulle være i tvivl, eller for at ingen skal være i tvivl, skal jeg starte dette lille indlæg med at sige, at CD aldrig har stemt imod bevil-